

Como ha dicho mi síndica, su Consell va de varapalo en varapalo judicial. Desde el Grupo Popular presentamos alegaciones al proyecto de oficina lingüística que ustedes diseñaron. Pero hemos descubierto que desde su propia subsecretaría en Presidencia se advirtió que el decreto vulnera el principio de legalidad imponiendo a los ciudadanos obligaciones que afectan a sus derechos y libertades en las relaciones privadas. No hicieron caso, como tampoco al *consell jurídic* que dijo lo mismo.

Y una de dos, o no se entera usted de lo que pasa en su Consell, lo cual es preocupante, o es que no sabe o no quiere plantarse ante Compromís, ni siquiera ante advertencias claras de ilegalidad, como declarar que una persona ha vulnerado derechos sin dejarla intervenir en el expediente, ni recurrir, y anotándolo además en un registro de malos valencianos. Que, por cierto, ni han inscrito en protección de datos.

Así que, ¿va a derogar este decreto de inmersión mordaza haciendo caso al informe de Presidencia que declara ilegal esta policía lingüística?

Señor *president*, ¿cómo quiere que respetemos su autoridad si no se hace respetar usted en su Consell?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà el conseller d'educació.

Un segon, l'escoltarem amb el mateix respecte que hem escoltat la diputada María José Ferrer.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Mire, senyora diputada, els únics que cercenen drets i que intenten emmordassar la ciutadania són els creadors del decret de la llei mordassa, que l'únic que volen és limitar drets, limitar llibertats (*aplaudiments*) i carregar-se tots els drets absolutament de la ciutadania.

Mire, l'únic que fem és desenvolupar la llei d'ús i ensenyament, garantint els drets lingüístics del conjunt de la ciutadania, sense cap tipus de puniment, sense cap tipus de persecució. Al contrari, el que diu eixa oficina de drets lingüístics és que mediarrem, que acompanyarem, que informarem. De cap manera (*veus*) i en cap cas, vosté s'haurà llegit el decret...

El senyor president:

Un segon.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Hem acceptat també algunes de les seues esmenes. Per tant, dubte que pugua parlar de sectarisme. I no només això, sinó que el que fem és ampliar els drets. Són drets també de la ciutadania els drets lingüístics, com són els drets a la llibertat d'expressió que vostés volen carregar-se dia rere dia i els únics que volen carregar-se els drets. (*Veus*)

Nosaltres volem més drets, més llibertats, també més drets lingüístics, perquè són drets que ajuden al benestar de la ciutadania.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Marzá.

Senyories, continuarem ara en la sessió de control amb la pregunta que formula, en nom del Grup Compromís, el síndic Fran Ferri.

Senyories, per favor.

Senyor Ferri.

El senyor Ferri Fayos:

Gràcies, senyor president.

President Puig.

Des de Compromís, amb esta pregunta volem saber com valora el Consell la investigació judicial per corrupció en l'organització de la visita del papa en l'any 2006. I clar, per a parlar d'açò abans ens hem de posar en context.

Any 2006, any preelectoral, un any en el qual el partit en el govern només tenia una cosa en el cap, perpetuar-se en el poder i seguir en eixe cercle viciós pel qual s'exercix el poder amb l'única finalitat de poder continuar exercint-lo.

Això és important perquè la visita del papa no es va viure des del govern valencià com un acte religiós, no es va viure com un moment espiritual. Es va viure i sobretot es va organitzar com un gran esdeveniment, un de nou episodis de megalomania.

El que importava no és que vinguera el papa ni el missatge que portava el papa; el que importava realment és que tot fóra el més gran del món. Era una autèntica obsessió per la grandària, és digne d'estudi l'obsessió que tenien alguns per les coses grans. La missa més multitudinària del món, l'altar més gran del món, la tira d'urinaris més llarga del món. (*Aplaudiments*)

Però bé, açò des del punt de vista catòlic podíem dir que respon a un pecat capital, al pitjor pecat de tots, al pecat de la vanitat. El papa Gregori en l'any 590 ja va dir que la vanitat

era el començament de tots els pecats. I en este cas va ser molt cert, va encertar. Miren fins on va arribar la vanitat que els mateixos dies que a València havíem patit el pitjor accident ferroviari del metro de la història, els informatius els continuava obrint la visita del papa. 43 morts, 47 persones ferides, però la notícia destacada era l'altar més gran del món.

La vanitat és el començament de tots els pecats. I en este cas va ser el començament del pecat de la corrupció. Varen començar coneixent el cas de les pantalles i els equips de so, una adjudicació de 7,4 milions d'euros i 3,3 milions de *mordidas* a les empreses de la Gürtel vinculades amb el finançament il·legal del Partit Popular. 3 milions de 7, això no és ni un 3%, és un 45%, un 45% de *mordida*. Ahí sí que podríem dir que Canal 9 podia haver obert l'informatiu dient la *mordida* més gran del món, però no va ser així, no va ser així. (*Aplaudiments*)

Després vam conèixer que a les empreses que obtenien contractes per a l'organització de la visita del papa havien de fer una donació a la mateixa fundació que l'organitzava. I finalment vàrem saber que eixa fundació, finançada principalment amb diners públics, no complia amb les normes de contractació públiques. 22 milions d'euros gastats de forma discrecional. Actualment un jutge està investigant el saqueig de 9,4 milions. I és que van voler fer negoci amb tot, amb l'altar, amb les motxilles eixes de peregrí que eren groguetes i blanquetes, que portava tot el món. I van voler fer negoci amb els urinaris.

Per fi vam entendre per què València estava inundada amb urinaris. Hi havia més urinaris que persones, i el motiu era molt senzill: hi havia algú que feia negoci i que també estava sucant dels urinaris.

Per això fa uns dies es va imputar dirigents importants del Partit Popular i del govern valencià de l'època per prevaricació, malversació de fons públics i per frau en l'administració, i ahí trobem alguns protagonistes habituals i altres no tant.

Tenim el senyor Camps, com no?, que continua, per cert, sent militant del Partit Popular i que no li demanen que cesse en el Consell Jurídic Consultiu, (*aplaudiments*) sinó que preferixen fer-li dinars d'homenatge.

Tenim el senyor Escudero, actual bisbe auxiliar de València, que, de tant de combatre la suposada *ideologia de gènere*, se li va oblidar combatre la ideologia de la corrupció.

I, finalment, tenim el senyor Cotino, baix la màxima de «podré haber metido la mano, pero nunca metí la pata». Era un gran emprendedor. Igual tenia vincles amb les ITV que amb les residències que organitzava la visita del papa, sent conseller d'agricultura. Ara diuen que es dedica a plantar caquis.

Sense contemplacions, senyor president, van fer negoci de tot. També van fer negoci a costa de la fe de milers de persones.

Per això, m'agradaria acabar amb dos cites. La primera, del papa, que puc no estar d'acord amb tot el que diu, però que em recorda molt el retor del meu poble, el de Canals, que té una vessant humana i social molt important. Va dir recentment: «Ningú pot estar al servei de dos amos. No pot servir Déu i els diners, no es pot. O l'un o l'altre. Açò no és

comunisme, açò és evangeli pur. Estes són les paraules de Jesús.»

I també em permetran que cite els evangelis, que no se diga, els efesius. «El qui robava, que deixe de robar, que procure treballar honestament amb les seues mans i, així, puga donar al qui passa necessitats.»

En definitiva, els evangelis vénen a dir el que nosaltres volem: que deixen de furar i que tornen els diners. Paraula de Déu, paraula dels valencians.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Contestarà a la pregunta el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Senyories, què li vaig a dir dels sentiments dels valencians i valencianes cada setmana, quan continua el rosari d'expressions de la pitjor cara del govern de La Generalitat dels darrers vint anys. Els processos judicials, els mateixos acusats, les noves revelacions, les velles sospites que es confirmen... En això sí que n'hi ha una sensació un poc agredolça, sobretot per a alguns que hem estat ací uns quants anys, veient què passava... Que, per cert, el que passava és que, quan entrava el president del Consell, este a què vosté feia referència, s'alçaven tots a aplaudir i deien que eren molt roïns eixos de l'oposició, que estaven dient coses terribles.

I la veritat és que, si n'hi ha un moment, que és el moment que exemplifica el pitjor comportament que jo he vist en un govern democràtic en la història de la democràcia espanyola, no sols en la valenciana, és precisament el que va passar en la visita del papa. Perquè, com vosté en feia referència, vam patir el pitjor accident de la història ferroviària urbana d'Europa. I, en aquell moment, no va n'hi haure ni la més mínima sensibilitat, no només no va n'hi haure sensibilitat per les víctimes, ni honradesa política ni dignitat política en defensa de la instrucció; és que, mentrestant allò estava passant, estaven robant. Eixa és la lamentable situació.

I, per tant, no li càpiga cap dubte, els valencians i valencianes volem conèixer tota la veritat. Els valencians i valencianes volem que es depuren totes les responsabilitats jurídiques i totes les responsabilitats polítiques, que encara no s'han assumit en cap cas. I ben cert també és que volem recuperar els diners que s'han furat als valencians.

La visita del papa no és només que un capítol d'un manual de corrupció que es va instal·lar en esta terra. Però sí que és cert que és un dels episodis més lamentables perquè va suposar l'ús i l'abús de tots els instruments de què aleshores disposava La Generalitat: les conselleries, ben diverses, algunes, com vosté en feia referència, que res tenien a vore en esta

qüestió, però que estaven ahí, VAERSA, CACSA i, per suposat, Canal 9.

Perquè, més que una ferida econòmica, que ho va ser –22 milions gastats sense procediment, sense competència–, el que ens va fer un mal terrible tot açò ha estat a la nostra reputació, a la reputació dels valencians, que hem d'alçar tots conjuntament i que estem alçant a través d'una nova governança basada en l'honradesa.

Li vull anunciar, senyor Ferri, que divendres aprovarem la personació de La Generalitat en la causa judicial de la visita del papa. *(Aplaudiments)* Perquè no renunciem, perquè no renunciem perquè finalment eixos euros tornen d'on mai hagueren hagut d'eixir.

Este és un Consell que lluitarà permanentment per dignificar les institucions de la comunitat, és fonamental.

Mire, n'hi ha hagut..., i abans ho comentàvem en una altra pregunta d'esta sessió de control. És que n'hi ha hagut una mimetització entre partit i institució. Per això, no es distingix res. Entre els recursos públics i els privats... No se distingix res. I això, finalment, és una contaminació terrible de les institucions. Cal desinfectar d'eixa contaminació les institucions. I les institucions han de ser de tots i de totes, no poden ser d'un partit. I eixa és la tasca que estem intentant fer. Per això jo me sent representant cada vegada que parla qualsevol conseller de qualsevol grup, per suposat. Jo no he de parlar jo per representar el govern valencià. Perquè el govern és dels valencians i de les valencianes, no és de cap partit.

I, miren, jo també crec que faré referència, finalment, a què ha significat este temps. Este temps és un nou temps. És un temps en què encara queden estes històries del passat, però és un nou temps, un nou temps que s'ha generat entre tota la societat valenciana un nou escenari. Avui eixe baròmetre, tantes vegades al·ludit, diu clarament que la gent pensa que n'hi ha més oportunitats de futur, que n'hi ha més esperança, que n'hi ha una millor política en la Comunitat Valenciana que en el conjunt d'Espanya, una millor economia en la societat valenciana que en el conjunt d'Espanya.

Per tant, ha canviat, ha canviat el paradigma, i d'això hem d'estar tots contents. I si una vegada torna el papa, si ve el papa Francisco, trobaria ací, a la Comunitat Valenciana, una realitat ben diferent; no tindria res a vore en el paradigma aquell del passat, que no anem a permetre que torne.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Continuarem en la sessió de control amb la pregunta que formularà, en nom del Grup Podemos-Podem, el síndic Antonio Estañ.

Senyor Estañ, té vosté la paraula.

El senyor Estañ García:

Bon dia, president.

¿Cree que el proyecto de puerto mediterráneo tiene algo que ver con el cambio de modelo que se espera del *botànic*?

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Estañ.

Li contestarà el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor Estañ.

Muchas gracias.

Señor presidente.

Señor Estañ, mire, ningún proyecto en concreto es un proyecto que define una economía, obviamente. Y nosotros estamos totalmente comprometidos en la transformación del modelo económico, pero eso no quiere decir que, evidentemente, la transformación, la transición hacia un modelo económico determinado se vaya a hacer por decreto ley. No se puede hacer por decreto ley. Desde luego, no se puede hacer solo desde La Generalitat ni se puede hacer solo desde otras instituciones; es un proceso que debe ir acompañado de una transformación económica. Y, desde luego, nosotros estamos intentando acelerar y participar con el conjunto de las fuerzas económicas, empresariales y sindicales para avanzar en esa posición.

Pero crear empleo es la gran prioridad de este gobierno, lo es. Y, por eso, estamos comprometidos en que todos los valencianos y valencianas, todos los trabajadores, tengan una oportunidad para desarrollar su propio proyecto de vida. Por eso, todos los proyectos que cumplan con la legalidad correspondiente tienen cabida en una *comunitat* que garantiza la seguridad jurídica, siempre, evidentemente, desde el diálogo entre las administraciones y con la sociedad civil.

En relación, en concreto, al proyecto por el que usted pregunta, este Consell heredó un expediente que se había iniciado en 2012. A pesar de que se tramitó como una acción a una actuación territorial estratégica, una ATE, el proyecto llevaba tres años sobre la mesa de La Generalitat y, en concreto, sobre la *conselleria* de territorio que dirigía entonces la señora Bonig.

Hay que recordar que las ATE se crearon con la promesa de que se agilizarían los trámites administrativos y que se resolverían, como máximo, en diez meses. Habían pasado tres años.

Este Consell tuvo que resolver el expediente y lo hizo ajustándose a la legalidad. Los informes, en aquel momento, de la